

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ.

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Χ
Ν
Ο
Σ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

(Πύργος Ἀθηνῶν (Γ Κτίριον) 11: 1α, Ἀθῆναι 610)

●

· Ἐτησία Συνδρομή Περιοδικοῦ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν	δρχ.	50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν	\$	3
Τιμὴ τεύχους	δρχ.	10

●

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως
Μαγλαρινοῦ Μαρία, Ἀνωτέρα Σχολὴ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων
Γενικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν «Βασιλεὺς Παῦλος»

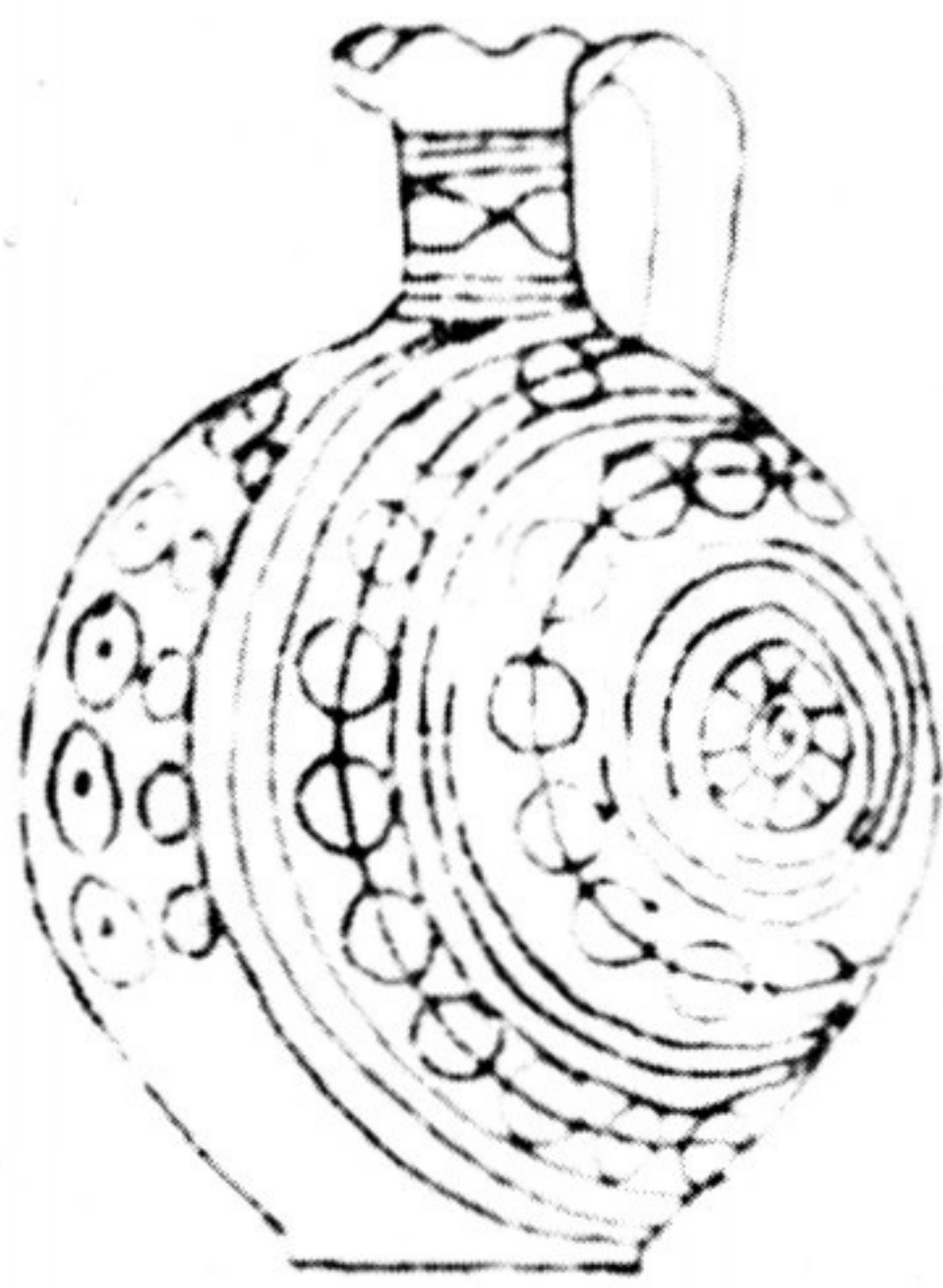
Ἡ διεύθυνσις ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ
ἢ νὰ συντέμνη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰοδήποτε χειρόγραφον.
Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

●

Ἀναπαραγωγή — Στοιχειοθεσία — Ἐκτύπωσις
GRAMAK E.Π.Ε. — Βουλγαροκτόνου 26 - 28 Τηλ. 643 3197
Ἐπεύθυνος τυπογραφείου Μιχ. Μακέδος
Βουλγαροκτόνου 26 - 28, Τηλ. 643 3197

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λίγα γιὰ τὸν τόπο	2
Ματιὲς στὴν ἱστορία τῆς Κύπρου	4
Χθὲς — Σήμερα — Πάντοτε	8
Στοχασμοὶ	11
Γράμματα ἀπὸ τὴν Κύπρο	18
Εὐρωπαϊκὸν Νοσηλευτικὸν Συνέδριον	26
Ἀνακοινώσεις	28

«Πολλοὺς ἀφέντες ἄλλαξες,
δὲν ἄλλαξες καρδιά».

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Ἄνοιξτε τὰ πανιά, σηκῶστε τις ἄγκυρες νὰ ξεκινήσουμε γοργά.
Κι' εἶν' τὸ ταξίδι μακρινό. . .

— Πᾶμε. Ποῦ θὰ πᾶμε;

— Στὴν Κύπρο μας, στὸ Ἑλληνικὸ νησί.

— Γιατὶ ἀποφασίσαμε αὐτὸ τὸ ταξίδι;

— Γιὰ νὰ ποῦμε στοὺς Ἀδελφούς μας Κυπρίους ὅτι εἴμεθα μαζί
τους στὸν δύσκολο καὶ ἐπίμονο ἀλλὰ δίκαιο ἀγῶνα. Ὅτι ὁ πόνος τους
εἶναι καὶ πόνος μας, ὁ πόθος τους καὶ δικός μας πόθος, ἀλλὰ καὶ γιατί
ὄχι καὶ νὰ τοὺς θαυμάσουμε!

Ἡ Κύπρος μας εἶναι μιὰ μικρογραφημένη Ἑλλάδα, μιὰ Ἑλλάδα
γεμάτη νοῦ, καρδιά καὶ ἡρωϊσμό, ἡ ἱστορία της εἶναι συμπυκνωμένη
«Ἑλληνικὴ Ἱστορία». Ἡ θέσις της κι' ὁ πλοῦτος της ὑπῆρξαν ἡ δόξα
της ἀλλὰ κι' ἡ συμφορὰ της. Ὁμορφη ἀλλὰ καὶ συχνὰ πολεμένη καὶ
ματωμένη γῆ τῶν Ἑλλήνων.

«Ἡ ἐλευθερία κατακτᾶται». Αὐτὸ εἶναι καταστάλαγμα πείρας
τῶν Κυπρίων 30 περίπου αἰῶνων.

Τὴν πείρα αὐτὴ τὴν ἀπέκτησεν ὁ εὐγενὴς αὐτὸς λαός, ἀγωνιζό-
μενος μέσα στὸ πέλαγος, ἀνάμεσα σ' ἀνατολίτες καὶ δυτικούς, ποὺ
ἄλλοτε μὲ κρεμάλες κι' ἄλλοτε μὲ χρυσὲς ἀλυσίδες — ὑπουλα — μηχαν-
νεύονται νὰ σκοτώσουν τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ του. Οἱ Κύπριοι ὅμως
ἀδελφοί, Ἕλληνες μέχρι «μυελοῦ ὀστέων» ἀπὸ τὴν 2αν π.χ. χιλιετία,
ποὺ κατοικοῦν στὴν Κύπρο, κατακτοῦσαν πάντα τὴν λευτεριά τους,
ἀποδεικνύοντας ἀνίσχυρο τὸν οἰονδήποτε ζυγό, γιατί εἶναι ἐλεύθεροι
στὴν ψυχὴ. Κάθε φορὰ ποὺ ἓνα ἀδελφικὸ χέρι τοὺς προσφέρεται στὸν
ἀγῶνα τους, βάνει τὸ προσάναμα, γιὰ νὰ πυροπολήσῃ ὅλο τὸ νησί μὲ
τις φλόγες τῆς γνησίας, τῆς δυνατῆς φιλοπατρίας.

Καὶ τὸ περιοδικό μας «Ἑλληνὶς Ἀδελφὴ» ποὺ ἐκπροσωπεῖ ὅλες
τις Ἑλληνίδες ἀδελφές, ἀφιερώνει αὐτὸ τὸ τεῦχος στὸ νησί μας τὴν
Κύπρο, γιὰ νὰ προσφέρει, ἓνα ἀδελφικὸ χέρι, λίγο προσάναμα γιὰ ν'
ἀνδριέψῃ τις φλόγες τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἀδελφῶν μας καὶ νὰ συν-
δανλίσῃ τὴν πίστη τους ὅτι καὶ σήμερα ὁ Κυπριακὸς λαὸς θὰ κατα-
κτήσῃ τὴν ἐλευθερία του.

Δυστυχισμένε μου λαέ,
καλὲ καὶ ἀγαπημένε,
πάντοτ' εὐκολοπίστευτε
καὶ πάντα προδομένε.

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ἡ ὀμορφή Κερύνια

Λίγα γιὰ τὸν Τόπο

Ἡ Κύπρος εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειρά νῆσος τῆς Μεσογείου καὶ ἡ μεγαλύτερη τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου (ἔκτασις 9.251 τ.χλμ.). Ὅλο τὸ ἔδαφος τῆς Κύπρου, ἐκτὸς δύο Βρετανικῶν βάσεων στὸ Ἀκρωτήρι καὶ Δεκέλεια (99 τ.χλμ.) ἀνήκει ἀπὸ τὸ 1960 εἰς τὸ ἀνεξάρτητο κράτος μὲ τὴν ὀνομασίαν «Δημοκρατία τῆς Κύπρου». Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀνέρχεται εἰς 614.000 (1967) καὶ ἀποτελεῖται κατὰ τὰ 80% ἀπὸ Ἑλληνας, 18% ἀπὸ Τούρκους καὶ 2% ἀπὸ διάφορες ἄλλες φυλές.

Ἡ κατανομή τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῶν δύο ἐθνοτήτων (Ἑλλήνων καὶ Τούρκων) ἦταν ἡ ἐξῆς κατὰ ἐπαρχίες:

Ἐπαρχία	Ἑλληνας	Τοῦρκοι
Λευκωσίας	157.326 (79,42%)	40.753 (20,58%)
Ἀμμοχώστου	91.371 (82,8%)	18.967 (17,19%)
Λάρνακος	43.961 (77,68%)	12.630 (22,32%)
Λεμεσοῦ	85.918 (86,41%)	13.510 (13,59%)
Πάφου	43.946 (75,65%)	14.175 (24,39%)
Κυρηνίας	26.264 (85,94%)	4.298 (14,06%)

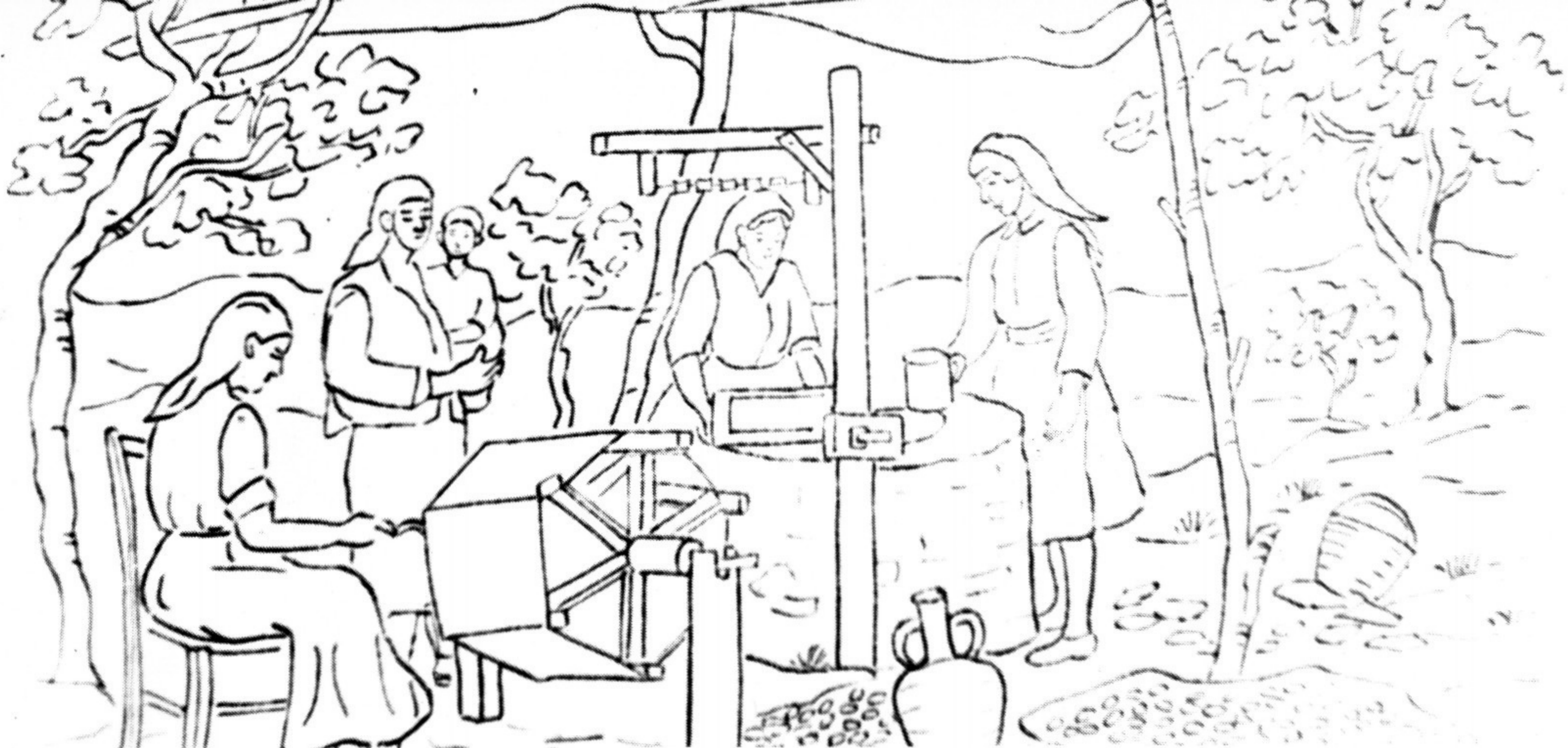
Ἡ Κύπρος ἔχει ὑψηλὰ βουνὰ δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ χαρακτηρισθῆ στὸ σύνολό τῆς ὄρεινὴ χώρα.

Τὸ κλίμα εἶναι ὑποτροπικὸ μεσογειακό.

Τὸ ἔδαφος τῆς Κύπρου περιέχει ὀλίγα μεταλλεύματα καὶ χρήσιμα ὀρυκτά. Εἶναι ἀγροτικὴ χώρα, μὲ ἀνεπτυγμένη κτηνοτροφία.

Ἡ βιομηχανία τῆς ἐκπροσωπεῖται κυρίως ἀπὸ τοὺς κλάδους ἐλαφρᾶς βιομηχανίας, σημειώνει δὲ τελευταίως μεγάλην πρόοδον.

Εἰς τὴν Κύπρον ὀμιλεῖται ἡ Κυπριακὴ διάλεκτος ποὺ διατηρεῖ πολλὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ. Διασώζει π.χ. τὸ τελικὸ «ν» (τὸν λόγον, τὸ ξύλον). Ἄλλη ἰδιομορφία τῆς Κυπριακῆς διαλέκτου εἶναι ἡ

παρεμβολή τοῦ «κ» μεταξύ τῆς διφθόγγου εὐ καὶ τοῦ φωνήεντος ποὺ ἀκολουθεῖ, ὅπως π.χ. δουλεύ-κ-ω, παιδεύ-κ-ω κ.λ.π.

Ἡ Κυπριακὴ λογοτεχνία εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὴν πανελλήνιο, τμῆμα τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια.

Ἄς διαβάσουμε λίγα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰ ὠραῖα ποιήματα τοῦ Βασίλη Μιχαηλίδη «Ἡ Κύπρος πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι δὲν εἶναι Ἑλληνική»:

.....

Γιὰ τούντην θέσιν ποὺ κρατῶ, γιὰ τούντην ὑστερηάν¹ μου,
 γιὰ κ'εἶν'τὰ πρῶτα κάλλη μου, τὴν πρώτην ὁμορκιάν μου,
 πολλοὶ μὲ πεθυμήσασιν, πολλοὶ μὲ ρεσιιστήκαν²
 κ'αὶ ποὺ τὴν Δύσιν πάνω μου πολλοὶ ποταυριστήκαν³.
 Ἄρπάσσαν με κ' ἔπαιζαν με'πό'ναν εἰς ἄλλον χ'έρι,
 τούτ' ἢ καρκιά τὰ διάβασεν⁴ ἓνας Θεὸς τὸ ξέρει.
 Ἐποὺ μέσα ᾿ς τοὺς νεκατωμοὺς ποὺ γένουνταν ᾿ς τὴν Δύσιν,
 ᾿ποὺ μὲς σὲ κ'εἶν'τες τάραξες ποὺ δὲν εἶχασιν στήσιν⁵,
 ὅποιοι ἐποτυλίουνταν⁶ ἀνέμοι κ' ἐφυσσοῦσαν,
 ἔρχουνταν οὐλλοὶ πάνω μου ἐμέν' κ'αὶ ᾿πουκουμποῦσαν.
 Ἦμουν δὰ μέσα κ' ἔπινα τὴν πίκραν κάθε βρούσης,
 ἢ πέτρα ποὺ φακκούσασιν⁷ τὰ κύματα τῆς δύσης,
 τὸ πέζεμαν τῶν διαβατῶν, τὸ στάμαν⁸ τοὺς πολέμους.
 Ἦμουν δεντρὸν ποὺ στέκετον ᾿ς τὸ ρέμαν τοὺς ἀνέμους,
 κ'ὄσοι κ'ι' ἂν ἦρταν πάνω μου ἀνέμοι κ'ι' ἂν ἐδώσαν,
 ἦταν οἱ ρίζες μου βαθειὰ κ'αὶ δὲ μὲ ξεριζῶσαν.
 Ἐρίψασιν τὰ φύλλα μου, ἐρίψαν τοὺς ἄθθούς μου,
 ἐκαταφακέλλῶσαν⁹ μὲ κ' ἔκαψαν τοὺς πολλούς μου,
 ἐσεῖσαν με κ' ᾿εκλεῖναν με κ' ᾿έκοψαν τὰ κλωνιά μου,
 μ' ἀππέσσω στέκεται γερὴ ἢ ρίζα κ' ἢ καρδιά μου.
 Κ'ι' ἂν πιῶ νερὸν ᾿ποὺ τὸ νερὸν ἀποῦμον ποτισμένη,
 κ'ι' ἂν μὲ συβράσει¹⁰ ὁ ἥλιος μου ποὺ μ' ἔχ'εν, μαθημένη,
 ἐννιά¹¹ πετάξω πλόκαμον νὰ ξαναπρασινίσω,
 νὰ βγάλω φύλλα κ'αὶ κλωνιά κ'ι' ἄθθους νὰ ξαναθθίσω,
 νὰ βγάλω κάλες¹² στιβαρές, νὰ ποταυρίσω¹³ κλώνους,
 ν' ἄθθιῶ¹⁴ σὰν ἄθθιον κ' ἔλαμπα ᾿ς τοὺς πρωτινοὺς μου χρόνους.

1 = στερνὴ, 2 = ὀρέκτηκαν, 3 = ἄπλωσαν τὸ χέρι νὰ μὲ πάρουν, 4 = τί διάβηκε, τί πέρασε, 5 = στάση, 6 = ξετυλίγονταν, 7 = κτυπούσανε, 8 = σταμάτημα, 9 = καταπλήγωσαν, 10 = ζεστάνει, 11 = θά, 12 = νέα βλαστάρια, 13 = ἀπλώσω, 14 = νὰ ἀνθίζω.